

Střípky z naší farnosti

č. 20

Zpravodaj farnosti Kněždub
2/2016



Hluboká jak moře je láska Tvá, Bože.

Slavnost Seslání Ducha svatého

Bratři a sestry, vstoupili jsme do slavností Seslání Ducha svatého, který je třetí Božskou osobou darovanou Bohem Otcem a Ježíšem Kristem, každému věřícímu.

Jak již název napovídá je to Duch, tedy nic, co lze uchopit či jen tak vidět, a přece nemusí být hned tak vzdálený, nedosažitelný. Vždyť mi také někdy použijeme slovní vyjádření, že je něco v duchu slováckých tanců nebo v duchu tradic nebo v duchu sportovní elegance. Nebo řekneme, že je něco v dobrém duchu či ve zlém duchu. Tak může být něco v duchu alkoholového opojení nebo v duchu křesťanského posvěcení.

Zní tedy otázka: „Co si představit pod darem Ducha svatého?“ Proč za někoho prosit, když nám přece farář již několikrát řekl, že jsme ho přijali ve křtu svatém, a že v nás přebývá. Proč bychom měli každý rok prosit o dar Ducha svatého nebo co si vlastně za tím máme představit.

Pod Duchem svatým si můžeme představit třeba holubici, která sestupuje na pokřtěného Krista v Jordánu nebo zde můžeme vidět oheň Ducha svatého, který všechno pročišťuje a tříbí, tak jako se taví a tříbí zlato v ohni. Nebo zde můžeme vidět vítr, který přichází odkud chce a jde kam chce, aniž bychom ho viděli. Anebo zde můžeme vidět obraz vody, která vše oživuje.

A u obrazu vody chvíli zůstaneme. V Písmu se praví: „Vodu, kterou mu já dám, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Je to nový druh vody, která je živá a tryská na ty, kdo jsou toho hodni.

Proč Písmo svaté i někteří svatí vyjadřují milost Ducha svatého přirovnáním k vodě? To proto, že na vodě všechno záleží, že z ní žijí rostliny i živočichové, že jako déšť sestupuje z nebe, že prší stále stejně a stále stejná a přece má rozmanité účinky: jinak působí na palmu a jinak na révu; a ve všem je vším.

Je to stále stejná voda a neexistuje žádná jiná; déšť se přece sám nemění a nepadá pokaždé jiný. Přece však tím, že se přizpůsobuje složení přijímajícího prostředí, působí všude právě to, co je potřebné a náležité.

A stejně je tomu také u Ducha svatého. Ačkoli je jeden, stále stejný a nedělitelný, přiděluje každému milost, jak sám chce. A jako na vyschlém stromě, když dostane vodu, vyrazí výhonky, tak i hříšný člověk, obdařený darem pokání, který ho smířil s Bohem, přináší ovoce spravedlnosti. Je to vždycky jeden stejný Duch svatý, který v nás a ve všem působí nejrůznější mocné činy.

Tak u jednoho člověka užívá daru řeči k moudrým výrokům, u jiného osvěcuje mysl darem prorocství; jednomu uděluje moc zahánět zlé duchy, jinému dává umění vykládat Písmo.

U jednoho posiluje mírnost, jiného učí všestrannému milosrdenství; jednoho učí se postit a snášet asketického cvičení, jiného pohrdat veškerou tělesností a dalšího si připravuje k mučednictví. V každém působí sice jinak, ale sám v sobě je vždycky jeden a týž, jak je psáno: Projevy Ducha jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný.

Přistupuje k nám tiše a mírně. Cítíme jeho přítomnost, která se projevuje vzrůstajícím poznáním, jež osvětluje náš rozum. Přichází skutečně jako pravý ochránce. Přichází přece zachránit a uzdravit, poučit a napomenout, povzbudit a potěšit, dát duši světlo. Nejprve duši tomu, kdo jej přijímá, a pak jeho působením i duši jiným.

Když byl někdo dříve v duchovní tmě a náhle spatří Krista jako slunce, má rázem oči plné světla a jasně vidí, co dříve neviděl. Podobně je na tom ten, komu se z milosti Boží dostalo daru Ducha svatého. Duše se mu naplňuje světlem a povznesen nad lidské možnosti vidí, co dříve neznal.

Mohli bychom říci, že prosbou o dar Ducha svatého vtahujeme Boha do naší každodenní přítomnosti. A čím víc prosíme, tím větší je i naše touha.

Naopak, když neprosíme, zjišťujeme, že můžeme žít dost dobře i bez Boha, ale náš život je naplněn jen tělesnými starostmi, tj. abychom měli práci, střechu nad hlavou, dostatek silných zážitků a všechno, co si přejeme.

A proto platí, čím je zaměstnáno mé srdce, tam je i můj duch. Duch starostí, zážitků, laciné svobody nebo Duch moudrosti, pokoje, poznání...

Po čem skutečně toužíš...?

P. Miroslav Bambuch



*„Boží láska je nám
vylita do srdce
skrze Ducha svatého,
který v nás přebývá.“*



Tenkrát a dnes

Rok za rokem ubíhá. A dalo by se říct, že se nejrůznější události v životě farnosti stávají pravidelností neboli tzv. tradicí. Stále se opakující události, stále se něco děje. A přesto, že se události opakují, pokaždé jsou jiné. Nikdy nejsou stejné. Vždycky zanechají v člověku jiné zážitky, jiné vzpomínky.

Toto číslo farního zpravodaje je připomenutím, jak se události proměňují, ale přitom možná mnohým připadá, že jsou stejné. Opak je pravdou. Proměna člověka se neděje povrchně tím, co je oku viditelné. Proměna člověka je skrytá uvnitř. Tak jako, když se zaseje semínko plodícího stromu do země a musí se vyčkat nejeden rok než si z něj člověk utrhne první plod. A čím starší strom, tím více by měl přinést plodů. I z tohoto hlediska víme, že to platí i v životě. Nic nejde ale uspěchat.

„Trpělivost růže přináší.“

„Trpělivost je ctnost.“

Všechno má svůj čas. Jen Bůh ví, jaký má s každým člověkem plán. Ale nemůže ho uskutečnit pokud člověk nebude chtít. Pokud by člověk nevěřil. A to je víra. Na prvním místě víra v Boha, na druhém místě víra v sebe samého a na třetím víra v bližního. Toto pořadí je velmi důležité a nemělo by se zaměňovat.

Zkusíme se poohlédnout na některé události ve fotkách v průběhu sedmi let. Možná si všimneme mezi uplynulými roky nepatrných rozdílů, možná si všimneme větších rozdílů a možná taky žádných. A stejně tak se může proměňovat i naše nitro. Nitro, které by se ale stále mělo zdokonalovat.

Je velmi důležité, co se děje uvnitř člověka. To, co člověk nespátí ani např. v nově nasazené růži. Nejprve je to jen dalo by se říct dřevnatý výhonek, který nemá na sobě nic zeleného. Když však její kořeny vložíme do hlíny a dešť ji zavlažuje, začíná růst a nabývat na síle...

Proč si ale růže dříve než rozkvetne musí vytvořit trny?

Začínáme rokem 2009



To bylo tenkrát, když nám náš veselský děkan Mons. Václav Vrba představil nového kněze pro naši farnost p. Miroslava Bambucha.



Poznáme, komupak otec Miroslav požehnal prvním křížkem na čelo?



Boží Tělo v proměnách času v Kneždubě

2010



Adéla Uříčarová, Julie Kurucová, Radka Štípská,
Lucie Hoňková, Sandra Šantavá, Johanka Šindlerová

2011

Nikol Petruchová



Ladislav Frolka

Ester Uříčarová



„Všichni jsme jedno tělo, spojil nás Ježíš, nikdo není sám.“
„Všichni jsme jedno tělo, spojil nás Ježíš, On dal život nám.“

2012



Danielka Zubatá, Johanka Šindlerová,
Anetka Skamelková

*„Ježíši, Ty jsi chléb živý,
který sestoupil na tuto zem.
Za pokrm hladových duší
Tělo Tvé dává se všem.“*



2016



*„Mé tělo
je skutečný pokrm
a má krev
je skutečný nápoj,
praví Pán.“*

Proměna nastává. Stále se něco mění. A vše, co se v životě člověka odehraje má určitý smysl. Jen je důležité přijít na to, jaký smysl. Proč se naskytá tolik možností, tolik cest, ale vždy je správná pouze jedna?

Ale i tak je potřeba jít dál. Hledat a nalézat. Putovat, jako když se jde na pouť. I to je ukázka toho, že člověk musí stále jít a směřovat k cíli. Nikdy to nevzdávat, i když se mnohdy kolem dějí věci, které člověk nechápe. V pravý čas pochopí....

2015



Tomáš Kučera



Ježíš žije v každém člověku. Je skrytý v každém svatostánku.
Je skrytý v každém srdci člověka. Srdce je skryté, ale přesto ho člověk cítí.
Bez srdce by člověk nemohl žít. Bez Boha by neexistoval život.

Boží Tělo ve Tvarožné Lhotě

2009



2015



„Kdo jí mé Tělo
a pije mou Krev,
zůstává ve mně
a já v něm.“

„Ježíši, Ty jsi Chléb živý,
který sestoupil na tuto zem.“



Svaté přijímání v Kněždubě

2011



„Staré pominulo,
nové nastoupilo.“

NEBOLI

„Odhodme staré,
aby mohlo
vyrůst nové.“

2012



2013



Co pro mě znamená
Svaté přijímání?
Otázka, která platí
nejenom pro děti...
Proč vlastně přijímám
Tělo Kristovo?
Co nebo koho
vlastně přijímám?

A jak mě toto
Tělo Kristovo
následně proměňuje?

Svaté přijímání ve Tvarožné Lhotě 2012



Svaté Přijímání je první z mých oficiálních kroků ke vzácnému spojení s Kristem, k mému osobnímu spojení s Bohem. Přináší tiché zamyšlení se nade mnou samým.

Kam mě Bůh směřuje, co mi říká, jak mě vede...

A co já?

Jak vnímám Jeho slovo?

Jak prožívám tuto svátost?

Co Mu každý den přináším?



„Toto je moje Tělo, Eucharistie, toto je kalich mé Krve, Eucharistie. A to tělo jsi ty, to tělo jsem já a to Tělo jsme My, Eucharistie.“

Májové pobožnosti 2012



Pout' Tvarožná Lhota 2012



*„Jděte do celého světa a hlásejte mé evangelium.“
Nebojte se.
Otevřete svá srdce dokořán.
Ať jste kdekoliv a kdykoli.“*



Pout' vinařů a zahrádkářů

2010



*„Vodu ve víno měníš,
slepé oči uzdravíš,
nikdo není, jako Ty.“*

*„Náš Bůh je věčný,
On je silnější.
Pane, jsi víc,
než co tento svět dává.“*



Velikonoční koncert pro Sabinku

Zkoušky...

V době postní jsme se začaly připravovat na Velikonoční koncert. Zpívaly jsme a modlily se... odřekly si nějakou tu sladkost. Napadlo nás, že bychom si na koncertě mohly společně zazpívat několik písniček i se scholou z Tvarožné Lhoty a s mladými z našeho farního spolča, a tak jsme si na Bílou sobotu domluvily zkoušku na pastoračním domě. Zamávaly jsme Otci Mirkovi, nasedly do autobusu, po cestě si zahrály hru Klíště a s dobrou náladou dorazily na pastorační dům, kde jsme všichni strávili krásné 2 hodiny výběrem a nácvikem písniček. Když jsme se vrátily do Kněždubu, holky vůbec nechtěly jít domů a my jsme je s Ad'kou musely vyloženě „vyhnat“ ☺.



Tvoření pro Sabinku...

V písničkách, které jsme si vybraly pro Velikonoční koncert, se zpívalo o sluníčku, o ptáčcích, o třech ženách, které šly zrána ke hrobu, o tom, že hrob byl prázdný ... a my jsme se rozhodly „přenést slova těchto písniček na papír“. Začalo tak velké tvoření pro Sabinku, kterou jsme tímto chtěly obdarovat. Malovaly jsme, stříhaly, lepily... a moc nás to bavilo! Myslely jsme při tom na Sabinku a těšily se, až jí to všechno předáme.



Velikonoční benefiční koncert pro Sabinku...

A už tu byla neděle 10. dubna 15:00 – zpívalo se, zpívalo... a zpívalo. Jestli jsme byly nervózní? Ne! Vždyť jsme to dělaly z lásky k Pánu Ježíši a z lásky k bližnímu – Sabince. Po našem výstupu jsme Sabince předaly vytvořené dárečky.

A Sabinčin potlesk...

...byl zase dárečkem pro nás.

Za scholu, Žaneta Šantavá

Otče Miroslave, děkujeme mooc za ozvučení a za podporu!!!



*„Cokoliv jste udělali
pro jednoho
z mých nejmenších,
pro Mě jste udělali.“*

*Co spasit může tě,
pro co jsme na světě? ♪
♪ Já se tě, človče, ptám. ♪*

*♪ Jaká síla hýbá vším,
co i hory přenáší?
„Co je lék, čím vše se léčí?
Vždyť víš... přece láskou.“*

Dnem i tmou víš, po čem toužíš...

*První letošní májová pobožnost
u svatého Huberta
s poznávací procházkou
k Myslivecké chatě*



Sobota 7. května se nesla za krásného počasí v mariánském duchu.

Není krásnější začátek májových pobožností než-li v prostředí přírody, kterou Bůh stvořil jako první.

Po krátké modlitbě směřující k Panně Marii se stoupalo nahoru k cíli, jímž byla Myslivecká chata.

Tady byla posvěcena nově zhotovená mozaika Panny Marie „vojšické“, kterou připravil František Pavlica z Hroznové Lhoty. Zázemí pro toto krásné dílo utvořili muži týden před posvěcením.



Byli to Jan Kubiš z Hroznové Lhoty, Miroslav Náhlík, Martin Jurásek ml. a Marťa Hudeček z Kněždubu.

Velké poděkování patří určitě všem, kteří jakýmkoliv způsobem tento krásný den připravili a prožili.

Národní pouť do Krakova 28. května 2016

Již od první chvíle tedy od ledna jsem byla přesvědčená, že se této poutě toužím zúčastnit. Tuto výzvu jsem sdílela spolu s kamarádkou a přes všechny obtíže jsme vyjeli 28. 5. ve 3.30h z domova směrem Strážnice, kde jsme se přidali k ostatním poutníkům v čele s otcem Lukášem.



S pomocí Boží jsme dorazili na poutní místo, kde začínala mše svatá v 10.30h, kterou koncebrovali všichni čeští i moravští biskupové, diecézní a řeholní knězi a eucharistické slavnosti předsedal kardinál Mons. Dominik Duka. Mši svatou doprovázel zpěv sboru brněnské mládeže, který začínal písní „Misericordes sicut Pater“ česky „Milosrdní jako Otec“. Po mši svaté byla polední přestávka a poté program ukončený v 15h Korunkou k Božímu milosrdenství a závěrečné požehnání. Pro všechny zúčastněné bylo velkým překvapením, když nás po Korunce došel pozdravit kardinál krakowský a jeho povzbudivá slova a překvapení, že jen ta naše česká země na tom přece není tak špatně s vírou, když nás nad očekávání tolik přijelo.



Jsem přesvědčena, že spousta poutníků zažila neopakovatelný zážitek při procházení Branou Božího milosrdenství přímo v areálu Božího milosrdenství. Zážitek, při kterém cítíte, že Bůh Otec je stále s námi, a že Mu můžeme bezmezně důvěřovat a odevzdávat vše.

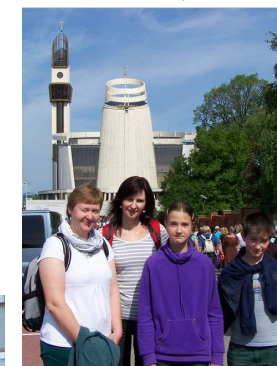
S pomocí Boží jsme dorazili na poutní místo, kde začínala mše svatá v 10.30h, kterou koncebrovali všichni čeští i moravští biskupové, diecézní a řeholní knězi a eucharistické slavnosti předsedal kardinál Mons. Dominik Duka. Mši svatou doprovázel zpěv

A taky trochu z jiné stránky jako poutníci jsme se posilnili a vystoupali na vysokou věž a celý Krakow a jeho okolí bylo jako na dlani. Na protějším kopci se tyčila obrovská kaple a to jsme ještě nevěděli, že tato kaple je součástí centra Jana Pavla II. a patří k ní i sanatorium Jana Pavla II. A tak naše rozhodnutí bylo jasné – jdeme tam.



Kaple byla nádherná, všechna vyobrazení mozaiková a nečekaně silný okamžik v boční kapli – papežský šat Jana Pavla II., který měl na svém těle při atentátu 13. května 1981.

Podělím se ještě o jeden zážitek, přestože poutníci byli z různých koutů naší vlasti, tvořili jsme jeden celek a toto bylo velmi silné poznání. Taktéž náhodné a hlasité setkání dvou poutnic, jedné z Kněždubu a druhé z Valašska, pocházející z Kněždubu.



Marcela Chudíčková
Foto: Marie Sochorová



*„Milosrdenství Otcovo,
pokoj našeho Pána Ježíše Krista
a společenství Svatého Ducha,
ať je s vámi se všemi.“*



Ostatky Jana Pavla II.
v kostele Božího milosrdenství

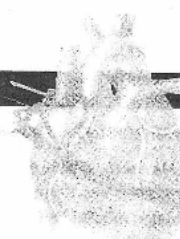
TAK TENTO LÉK JSME DOSTALI
V POUTNÍM ZALÍČKY

Mizerikordin

Misericordium

59 kapslí na srdce

Před užitím si pozorně přečtěte příbalový
leták a ponechte si ho, abyste ho mohli
v případě potřeby znovu přečíst.
Budete-li potřebovat radu anebo více informací,
obratte se na kněze či na tehelní sestru.



1. Co je Mizerikordin a na co se používá?

Mizerikordin je duchovní lék, který způsobuje, že duše získává milosrdenství.
Projevuje se pokojem v srdci, vnitřní radostí a touhou konat dobro.
Jeho účinnost je garantována Ježíšovými slovy.

Lék by se měl použít, když:

- Toužíme zakusit Boží milosrdenství.
- Toužíme po obrácení hříšníků.
- Potřebujeme pomoc v těžkém rozhodnutí.
- Nám chybí síly do boje s pokušeními.
- Nedokážeme někomu odpustit.
- Nám na někom záleží a nevíme, jak mu pomoci.
- Toužíme po milosrdenství pro umírajícího člověka.
- Toužíme děkovat Bohu a chválit ho za všechny milosti.

2. Před použitím léku:

- Najdi si tiché místo.
- Poklekní, ztíš se, vezmi si obrázek milosrdného Pána.
- Pokřičuj se, podívej se na obrázek a s vírou řekni: **Ježíši, důvěřuji ti.**

3. Jak lék užívat?

Preventivně se doporučuje jednou denně; ve vážnějších případech tolikrát,
kolikrát po něm zatouží duše. Dávkování je stejné pro děti i pro dospělé.

4. Způsob podání léku:

Na začátku se modli:

Otče náš, Zdrávas Maria, Věřim v Boha.

Na velkých zrnkách:

**Věčný Otče, obětují Ti tělo a krev, duši i božství Tvého nejmilejšího
Syna a našeho Pána Ježíše Krista na smír za hříchy naše i celého
světa.**

Na malých zrnkách:

Pro Jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (3x):

**Svatý Bože, Svatý silný, Svatý nesmrtelný, smluj se nad námi a nad
celým světem.**

5. Možné nežádoucí účinky a kontraindikace:

Neexistují žádné nežádoucí účinky a kontraindikace.

Mizerikordin je možné užívat spolu s jinými modlitbami.

Přijaté svátosti zesilují účinky léku.

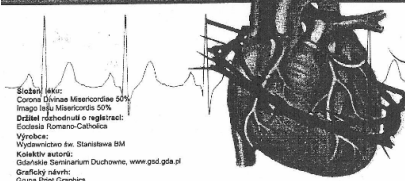
6. Jiné informace:

Užití léku trvá jen 7 minut (to je 0,49% dne). Korunka Božího milosrdenství
je modlitbou důvěry v Boží vůli a prosbou o Boží milosrdenství, které je větší
než jakýkoliv hřích a problém. Proto každý, kdo o milosrdenství prosí,
získává ho. Čím více budeš Ježíši důvěřovat, tím více od Něho dostaneš.
On je Bohem všemohoucím a může ti dát všechno, co je pro tebe dobré
a potřebné.

Mizerikordin

Misericordium

59 kapslí na srdce



Složení léku:
Corona Divinae Misericordiae 50%
Imago Iesu Misericordiae 20%
Děleň náboženská o registraci:
Ecclesia Romano-Catholica
Výrobce:
Wydawnictwo św. Stanisława BKM
Katedra: Kraków
Główny Sztetunium Duchowne, www.gsd.gda.pl
Grafický návrh:
Grafika Foto Graphics



V KRAJČÍČEK JAL RŮŽENEC

Ze srdce děkujeme
za zážitky z pouti
i za možnost podání léku
tímto způsobem.

Ze života významného světce

Svatý Roch z Montpellieru

Svatý Roch přišel na svět kolem roku 1295 v jihofrancouzském městě
Mountpellier jako syn zbožných rodičů. Brzy ztratil matku i otce a tak rozdál
své jmění mezi chudé a šel světem jako nemajetný poutník. Cesta vedla do
Říma a mladý Roch projevil dar zázračného uzdravování zvláště od moru.

Na cestě zpět domů do vlasti vypráví legenda o tom, že sám nemocen
morem se uchýlil do chatrče před světem, velmi zesláblý a blízky smrti. Tu se
mu zjevil anděl a dodával mu odvalu. Pes mu přinášel denně čerstvý chléb.
Roch se nakonec uzdravil a mohl pokračovat na své cestě domů, kde ho však
zatklí a uvrhli do žaláře. Pokorně snášel všechno utrpení, které mu působili.
Vždy zamlčel svůj původ. Po pěti letech trýznění Rocha vysvobodila smrt,
kdy 16. srpna 1327 ve svých 32 letech zemřel.

Roch získal úctu za uzdravování nemocných při morových epidemiích.
Je zobrazován nejčastěji ve věku mladíka, častěji jako poutník s vousem
a kloboukem. Je patronem nemocných, lékařů, nemocnic a lékárníků.

Nejbližší kaple svatého Rocha je ve Strážnici opravena v roce 2015
(v srpnu malá pouť).

Marcela Chudíčková



„Jdi, rozdej všechno, co máš
a následuj Mě.“

S vytrvalostí a pokorou
dosáhne každý člověk
skutečného ráje.

S vírou v srdci.

Pastorační plán

červen – srpen

5. června	První svaté přijímání – Kněždub Slavnostní mše svatá v 10. 30 hodin.
12. června	První svaté přijímání – Tvarožná Lhota Slavnostní mše svatá v 10 hodin.
8. června	Mše svatá na ukončení a poděkování za prožitý školní rok – Tvarožná Lhota
9. června	Mše svatá na ukončení a poděkování za prožitý školní rok – Kněždub
26. června	Patrocinium – pouť ke sv. Janu Křtiteli v Kněždubě
23. – 24. července	Patrocinium – pouť ke sv. Anně ve Tvarožné Lhotě
11. – 17. července	Dětský tábor s Bohunkou Ministrantský tábor s Jackem Týden v přírodě s tetou Lenkou
7. srpna	Prosebná pouť na svatý Antonínek Mše svatá v 15 hodin. Novéna začíná od 29. července.
28. srpna	Mše svatá vyprošující požehnání pro nový školní rok spojená s žehnáním aktovek.
3. září	Prosebná pouť za obnovu rodin a nová povolání – Velehrad Děkanát Veselí nad Moravou.
4. září	Dožínky – Mše svatá na poděkování za úrodu

Návštěva nemocných

Tvarožná Lhota	30. června	4. srpna	1. září
Kněždub	1. července	5. srpna	2. září

Večerní adorace

Se svátostí smíření

Kněždub	Tvarožná Lhota
2. června	9. června

Meditativní

Kněždub	Tvarožná Lhota
23. června	30. června

Večerní adorace během prázdnin nebudou.

V naší farnosti byly pokřtěny tyto děti:

Kněždub
Eliška Falešnicková – 6. března
Aneta Anna Falešnicková – 6. března
Radim Pavlíňák – 2. dubna
Tobiáš Stránský – 24. dubna
Victoria Brhelová – 30. dubna

Tvarožná Lhota
Amálie Komoňová – 9. dubna
Laura Stahalová – 9. dubna

Svátost manželství přijali:

Tvarožná Lhota
Petra Komoňová (Obřtlíková)
Petr Komoň
9. dubna

Kněždub
Pavel Chromeček
Monika Durnová
14. května



Fotografie ze slavnosti květin ve Tvarožné Lhotě

Toto číslo farního zpravodaje bylo utvořeno trochu „netradičně“. Z větší části poohlédnutím se zpět. Tedy vzpomínkami, zamyšlením, co se proměnilo, jak čas ubíhá, jak nám děti rostou, kdo naopak už mezi námi není..... To všechno lze z fotografií vyčíst pouhým shlédnutím.

Co však z fotografií nevyčteme jsou proměny v lidském nitru. Tyto proměny, které vyžadují čas v sobě nesou skutky. Skutky Božího milosrdenství. Skutky, které jsou možná nepatrné, ale dlouhodobé. Jsou to malá semínka, která potřebují svůj čas na svůj květ případně plod. Tyto skutky žádný fotoaparát nezachytí.

Skutky Božího milosrdenství mají své originální „fotografie“ uchované v srdci. Na tyto „fotografie“ neboli skutky Božího milosrdenství se totiž nezapomíná. Jsou uchované v srdci a nepotřebujeme si je v rukou prohlížet, abychom si danou událost připomněli. Máme je v živé paměti. Jsou to nesmazatelné vzpomínky, které uchovává naše nitro jako ten nejvzácnější poklad. Poklad, který nám žádný zloděj nemůže ukrást.



*„Kde je tvůj poklad,
tam je i tvé srdce.“*

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub.
Tisk zajišťuje Tiskárna Sukupovi Strážnice.
Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokořová.
Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.
Použité fotografie z farních webových stránek.
Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vzadu v kostele.
Email: farnostknezdub@seznam.cz
Web: farnost-knezdub.cz



*V životě je velmi důležité vědět,
ke kterému cíli směřujeme a proč.“*